

מ"ת (נצרת) 65558-05-18 - מדינת ישראל נ' מ ח

מ"ת (נצרת) 65558-05-18 - מדינת ישראל נ' מ חשלום נצרת

מ"ת (נצרת) 65558-05-18

מדינת ישראל

נגד

מ ח

בית משפט השלום בנצרת

[18.07.2018]

כבוד השופט דניאל קירס

החלטה

1. בפני בקשה לעצור את המשיב (להלן: הנאשם) עד לתום ההליכים נגדו.
2. על-פי הנטען בכתב האישום, הנאשם הוא תושב יהודה והשומרון הנשוי לאשה המתגוררת בז בישראל ואב לארבעת ילדיה. נטען כי המשיב תקף את אשתו (להלן: המתלוננת) ואיים עליה. נטען, בין היתר, כי הוא קרא לה "שרמוטה" ו"זונה", אמר שיפגע בכבודן שלה ושל משפחתה, ישפיל ויעליב אותה. נטען כי הוא תקף את המתלוננת בכך שמשך בשערות ראשה, הפיל אותה וגרר אותה על הרצפה, וכן היכה אותה במכה לפניה. בהמשך לכך, על-פי הנטען, הוא תפס את מכשיר הטלפון הנייד שלה, זרק אותו לרצפה ושבד אותו, תוך שאמר לה "עכשיו תתקשרי למשטרה". נטען, כי בהמשך תפס הנאשם את מכשיר הטלפון של גיסה, באמצעותו ניסתה להתקשר למשטרה, וזרק אותו לרצפה; ובהמשך, משך בשערות ראשה ודחף אותה לעבר בלוני גז סמוכים. בהמשך, סטר בפניה וירק על גופה, ואיים עליה כי "יגמור את כל משפחתה", ואיים להרוג את כל משפחת אשתו. כן נטען כי הנאשם זרק נעלים על אחייניתו הקטינה. בהמשך, על-פי הנטען, נסע הנאשם ברכבה של המתלוננת למרות שלא היה לו רשיון נהיגה תקף. עוד נטען כי הנאשם שוהה בישראל במשך כ-8 חודשים שלא כדין ושלא בהתאם לתנאי ההיתרים שניתנו לו (אשר, במועדים שבהם היו לו היתרים כאלה, קבעו שעות שהות מסוימות בישראל). המשיב מואשם בכניסה לישראל שלא כחוק, באיומים, בהיזק לרכוש במזיד, בתקיפה סתם של בת זוג, בנהיגת רכב שאינו רשום באזור ללא היתר, עבירה לפי תקנה 578ב לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, ורשיון נהיגה שפקע במשך יותר מ-12 חודשים, עבירה נטענת על סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].
2. בהחלטה בדיון ביום 6.6.2018 הודיע סנגורו הקודם של הנאשם כי הוא מסכים לראיות לכאורה (כאן המקום לציין, כי סנגורו הנוכחי של הנאשם טוען כי נמסר לו מידי המדינה כי הוא היה הראשון לצלם את חומר החקירה, אולם הוא אינו חוזר בו מאישור קיומן של ראיות לכאורה בבקשה למעצר עד תום ההליכים בשלב זה). מאחר והנאשם תושב האזור הסכים הסנגור הקודם כי מתקיימת עילת מעצר בדבר חשש מהמלטות מפני הדין; קבעתי בנוסף כי מתקיימת עילה סטטוטורית מאחר ומדובר באישום בעבירות אלימות במשפחה. דחיתי חלופת מעצר בישראל שהוצעה, נוכח תמהיל המשמורנים שהוצע אז; והוריתי על תסקיר מעצר "גם למול חלופה מוצעת של הרחקה מתחומי המדינה" (פס' 6).

3. במסגרת התסקיר, הציע הנאשם בשירות המבחן חלופת מעצר נוספת בתוך תחומי המדינה. ביום 27.6.2018 הוגש תסקיר מעצר. ליתר דיוק: באותו יום הוגשו שני תסקירי מעצר; ולמרות שעד לשלב ההמלצה שבהם, שני התסקירים דומים זה לזה עד כדי זהות, בתסקיר הראשון שהוגש בשעה 10:05 נקבע "...אנו סבורים כי יש מקום לשקול אפשרות שחרורו של מחמוד לחלופת מעצר זו", ואילו בתסקיר השני שהוגש בשעה 13:33 ואשר חתום בידי אותו קצין מבחן נכתב "...אנו מתקשים לבוא בהמלצה על שחרורו ממעצר". בשיחת טלפון תוך כדי הדיון ביום 12.7.2018 עם קצין המבחן החתום על שני התסקירים, הבהיר קצין המבחן כי התסקיר בו נכתב "...אנו מתקשים לבוא בהמלצה על שחרורו ממעצר" הוא התסקיר הנכון (להלן: התסקיר העיקרי, וכי התסקיר הראשון, שטרם עבר "הדרכה", נשלח לבית המשפט בטעות).
4. נוכח החובה לשקול פגיעה פחותה בזכות הנאשם לחירות מאשר מעצר מאחורי סורג ובריח, שקלתי את האפשרות שהנאשם ישהה במעצר בפיקוח אלקטרוני. מאחר וככלל יש לקבל תסקיר בענין פיקוח אלקטרוני עת עסקינן באישום בעבירות אלימות במשפחה (סעיף 22ג(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), הוריתי ביום 13.7.2018 על הגשת תסקיר משלים לשם התייחסות לאפשרות שהנאשם ישהה בפיקוח אלקטרוני.
5. בתסקיר המשלים מיום 17.7.2018 הביע שירות המבחן דעתו לפיה:
"בהתייחס לאפשרות מעצרו של מחמוד, עד תום ההליכים בפיקוח אלקטרוני, אנו בדעה [כי] יש בכך כדי להגביר את מערך הפיקוח והדיווח המוצעים ולחזקם באופן משמעותי. כמו כן, להפחית מרמת הסיכון הקיימת אצל מחמוד, להישנות מעשים פורצי גבולות, כפי שהבאנו בתסקיר המעצר הקודם".
6. יחידת הפיקוח האלקטרוני קבעה בחוות דעתה מיום 17.7.2018 כי פיקוח אלקטרוני יישם במקום החלופה המוצע.

5. הגעתי למסקנה כי יש מקום להורות על מעצר הנאשם בפיקוח אלקטרוני, כאשר המפקחים אף מחויבים למנוע מהמתלוננת להיכנס למקום מעצר הבית. מהנאשם נשקפת סכנה בלתי מבוטלת כלפי המתלוננת. אין מדובר בסטירה או במכה ותו לא (מבלי להקל ראש באלה); הנאשם כאמור מסכים כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהוא בין היתר משך בשערות המתלוננת, הפיל אותה וגרר אותה על הרצפה. עוד מסכים הנאשם כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהוא איים להרוג את כל משפחת המתלוננת; מדובר באיום בצד החמור של הרצף. לכך מצטרף עבר פלילי בדמות צו של"צ בשנת 2014 בגין איומים כלפי אשתו הראשונה (וכן הרשעה ישנה משנת 2001 בגין כניסה לישראל שלא כחוק והיזק לרכוש במזיד). עוד צוין בתסקיר העיקרי כי הנאשם הופנה בשנת 2014 לטיפול במסגרת היחידה לטיפול ולמניעת אלימות במשפחה, אך הוא התקשה להפיק את התועלת הטיפולית הנדרשת, כאשר עיקר המוטיבציה שלו הייתה חיצונית והוא לא שיתף פעולה באופן מספק ועל כן, לא שולב בתהליך טיפולי מעמיק וממושך. צוין עוד בתסקיר העיקרי כי בשיחה עם הנאשם הוא לא הביע נזקקות טיפולית. קצין המבחן עמד בתסקיר העיקרי על כך שישנה רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות דומה בעתיד, תוך שעמד על קשיי הנאשם להתמודד באופן בונה ואדפטיב, יכולת נמוכה לתפקוד יציב וסתגלני במסגרת; מידת אחריות נמוכה לתפקידיו השונים; נטייה ליצירת קשרים המאופיינים ברמת נפרדות נמוכה; חוסר בהירות באשר ליכולתו לווסת דחפים ולקחת בעלות מלאה על מבנה אישיותו ובעיקר החלקים האלימים אצלו; וקושי לגלות שליטה עצמית ונטייה להגיב ללא שיקול דעת העלול לגרום לתגובה אלימה מצדו. עם זאת, וכפי שכבר צוין, שירות המבחן בא בהמלצה חיובית בענין מעצר בפיקוח אלקטרוני, תוך שנקבע כי יש בכך כדי להגביר את מערך הפקוח והדיווח המוצעים ולחזקם באופן משמעותי ולהפחית מרמת הסיכון אצל הנאשם להישנות מעשים פורצי גבולות.
6. המלצת שירות המבחן מקובלת עליי. אוסיף. החשש העיקרי בענייננו העלול להצדיק מעצר מאחורי סורג ובריה לעומת פיקוח אלקטרוני במקום רחוק, הוא האיום שאיים הנאשם, לכאורה, ברצח. אולם בנסיבות ענייננו, עולה מהתסקיר כי הרקע לאירוע הנטען בכתב האישום הוא ריב בין בני הזוג על רקע ההשפעה הכלכלית על הזוג של התמיכה הכספית שנותנת המתלוננת לאחיה. אין מדובר למשל באיום ברצח בת זוג על רקע טענות לפגיעה בכבוד המשפחה, אובססיה, קנאה וכיוצ"ב. מבלי שיש ברקע לריב בענייננו כדי לרוקן את האיום המיוחס שאיים הנאשם מכל מסוכנות, מדובר בנתון רלוונטי בשקילה אם הסיכון לחיי המתלוננת (ולמשפחתה) הוא כזה אשר שולל גם פיקוח אלקטרוני במקום רחוק. אף דומני כי אופי האיום להרוג את "כל משפחת" המתלוננת, על רקע הריב בנושא כסף עקב תמיכת המתלוננת באחיה, עשוי להצביע על כך שמדובר בדברים הנאמרים בעידא דריתחא, להבדיל מכוונה של ממש להוציא לפועל מעשה רצח של משפחה שלמה. אוסיף, כי העדר שיתוף הפעולה של הנאשם בטיפול בהליך בשנת 2014 מצביע על המשך מסוכנות הנאשם כלפי המתלוננת בענין אלימות כלפיה כבת זוג ועל כך שאין לאפשר לו להתגורר עמה או להתראות עמה (למעצר בשלב זה), אך הוא אינו מצביע על מסוכנות עד כדי כך שגם פיקוח אלקטרוני לא יסכון. נציג המדינה טען בדיון היום כי בכך שלפי עובדות כתב האישום (ואין מחלוקת על ראיות לכאורה) הנאשם הפר את האמון שנתנה לו המדינה בהיתרי הכניסה שהונפקו לו, הוא הראה כי אין ליתן לו אמון בחלופה שאינה בבית המעצר. זו אינה טענה חסרת משקל, ופיקוח אלקטרוני אינו תחליף לאמון בית המשפט; אולם נוכח מכלול הנסיבות, לרבות נסיבות הפרת היתר הכניסה - מבלי להקל ראש, הנאשם נשוי לאישה ישראלית ולזוג ילדים המתגוררים עמה בישראל; ולרבות פיקוח אלקטרוני וחוות דעת שירות המבחן בענין המשמורנים המוצעים, אינני מוצא שיש לשלול את החלופה בענין פיקוח אלקטרוני על בסיס העדר אפשרות ליתן אמון בנאשם.
7. מקום מעצר הבית המוצע הוא בכפר משירפה, בפיקוח אחי הנשאם בן ה-50 ואשת אחיו בת ה-46. בתסקיר המעצר נכתב כי "התרשנמו כי הם מודעים למידת האחריות שהם נוטלים על עצמם ממהלך זה של פקוח ודיווח. הם ביאטו התגייסות למהלך הזה ומוכנים לעשות הכל כדי לסייע למחמוד. המפקחים מודעים לנסיבות מעצרו של מחמוד ומסרו כי אין בכוונתם לעשות לו הנחות כלשהן וכי יפעלו כלפיו באופן סמכותי ומציב גבולות. בני הזוג מסרו, כי מחמוד שהה בחלופת מעצר בביתם, במהלך שנת 2014 וכי לדבריהם הוא מילא אחר תנאי מעצר הבית שהוטלו עליו וכיבד את ההחלטה שניתנה בעניינו בידי בית המשפט".

8. הנאשם הוא תושב האזור, וחלופת המעצר המוצעת כיום היא בגבולות מדינת ישראל. הנאשם מואשם בכתב אישום מואשם עניינו גם בשהות בישראל שלא כדין. אולם מסעיף 2 לכתב האישום עצמו עולה כי לנאשם הונפקו היתרי כניסה לישראל לשעות 5:00 עד 22:00 כל יום, לרבות בתקופת האירוע מואשם כתב האישום ולתקופה הממשיכה לאחר מועד הגשת כתב האישום. יש להורות על חלופה למעצר שמאחורי סורג ובריש בישראל לתושב האזור בנסיבות חריגות בהן קיימת מניעה מלהחזיר את הנאשם לשטחי הרשות הפלסטינית ורק נוכח חלופה ראויה שתבטיח פיקוח הדוק (ראו בש"פ 6781/13 קונדוס נ' מדינת ישראל (4.11.2013)). עולה מהתסקיר כי הנאשם ביקש שלא להמליץ על חלופה באזור מאחר ואחיו נאסר שם בעבר בגין שיתוף פעולה עם ישראל. ענין זה לא חודד בטיעונים שבפניי. אולם בנסיבות עניינו יש מניעה להשיב את הנאשם לאזור, שכן איזון בין הזכות החוקתית של הנאשם לחירות לבין שמירה על גופה וחיייה של המתלוננת מושג באמצעות פיקוח אלקטרוני, וזאת ניתן לעשות רק בתוך תחומי המדינה. וכפי שמצוטט לעיל, מדובר בפיקוח של ממש - לא רק מעצר בית בפיקוח של משמורים שנמצאו ראויים, אלא אף פיקוח אלקטרוני.

9. לאור כל האמור - וכפוף למתן החלטה נוספת של בית המשפט המאשרת כי מולאו התנאים בחוות דעת יחידת הפיקוח לתחילת הפיקוח האלקטרוני - הנני מורה כדלקמן:

א. הנאשם ישהה בפיקוח אלקטרוני עד לתום ההליכים נגדו.

ב. הנאשם ישהה מעצר בית מלא בביתם של א צ חושיה ת"ז *****, ח ת"ז ***, בביתם בכפר מישרפה בפיקוחם, וכן בפיקוח ר א ת"ז **** (להלן: המשמורים), כאשר אחד מהמשמורים יפקח על הנאשם בכל רגע נתון.

ג. המשמורן המפקח על הנאשם יוודא בנוסף בכל רגע נתון כי המתלוננת אינה נמצאת במקום מעצר הבית.

ד. הנאשם לא יצור קשר עם המתלוננת או עם המעורבים האחרים עד לתום ההליכים נגדו.

ה. הנאשם יפקיד סך של 10,000 ₪ בקופת בית המשפט, להבטחת קיום התנאים בהחלטה זו (להלן: התנאים) ולהבטחת התייצבותו במשטרה ולמשפט. אציין כאן כי סכום ההפקדה הוא חלק מאיזון השיקולים שפורטו לעיל, ולא מצאתי, למרות בקשת הסנגור לקבוע סכום הפקדה נמוך, לקבוע סכום נמוך מזה.

4. הנאשם יחתום על ערבות עצמית בסך של 20,000 ₪, להבטחת קיום התנאים ולהבטחת התייצבותו במשטרה ולמשפט.

5. כל אחד מהמשמורים יחתום על ערבות צד ג' בסך של 20,000 ₪ וזאת להבטחת קיום התנאים, לרבות אי הימצאות המתלוננת במקום מעצר הבית, ולהבטחת התייצבותו של הנאשם במשטרה ולמשפט.

6. המשטרה תהיה רשאית להיכנס למקום מעצר הבית בכל עת.

7. הנאשם יתייצב לחקירה במשטרה ככל שיידרש.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ו' אב תשע"ח, 18 יולי 2018, במעמד הנוכחים.

דניאל קירס, שופט